

Civilizace 2019 aneb Slepá kostka

Za JménoNeníPriorita sepsala Týna, upravil Pali

Dnes ráno jsem byla na křtu a tak jsem byla celkem ráda, že jsem stihla přejezd skrz celou Prahu na start včas a v přijatelném stavu. Na startu se setkávám se zbytkem týmu, poznávám se s Honzou a Pali mi předává veškeré informace z vyzvednutí obálky. Mentosky schovávám do batohu, jako *nejzodpovědnější* osoba, která je nesní, a čekání na startovní signál si krátíme povídáním a sledováním Martina, jak leze na zeď obory.

V pět hodin zazní píšťalka a my se pouštíme do trhání obálky, třízení jejího obsahu a čtení důležitých informací. Pali jde k orgům doposlechnout zbytek přednášky o průběhu a my mezitím pobalíme věci a hledáme symboliku kytiček. Kytičky nám připomínají ruce a tak zkouším neúspěšně kytičky napodobit, než mě Honza se smíchem upozorní, že je stačí pouze otočit. Tak jsem alespoň pobavila zbytek týmu. Dalšíh 37 dílů šifry se nachází v oboře, tak se k nim vydáváme. Cestou potkáme na stromech navěšené provázky se šiškami a bukvicemi, tažek už přemýšlíme, jestli to byla šiška jedlová nebo smrková, proč jsou tady provázky dva a vše fotíme, stejně jako většina ostatních týmů. Po chvíli

přiběhne Martin, že šifra je ještě kousek dál, a tak se se smíchem přesunujeme. Již z dálky vidíme vločky a kapičky s písmenky. Zaznamenáváme si jednotlivé symboly, obíháme okolní stromy a přemýšlíme, jak to napasovat na kytičky. Pro první náповědu běží Marťa a vrací se s obrysem klávesnice. Hledáme, kterými prsty se píše jaké písmenko, ale stejně nám z toho nic neleze. Po dlouhé době mám nápad já a to umístit kytičky na políčka klávesnice. Realizace se ujímá Meggy a pak společnými silami převádíme písmenka na brailla. Po četných úpravách a opravách nám vychází POLNI TRAVA. Zkoušíme do websys-

tému zadávat různé druhy trav, slávu podle citátu, ale pořad nám to systém nebere. Zkoušíme zadat různé varianty kódu stanoviště a hesla s různými oddělovači ale ani to systém nebere. Nakonec se děkujeme k orgům, jestli jsme vážně tak blbí a neumíme komunikovat se systémem, nebo máme někde chybu. Po hodině a půl je vydána absolutka, při které se chytáme za hlavu, zadáváme TRAVA a prcháme na *Ladronku*.

Na Ladronce dostáváme *domečky* a *Mexičana*. U domečků mi po krátkém zkoumání pasoval kurník a akvárium a po Honzově otázce „Kdo spí v botě?“ jsme úspěšně zadali КОТЕ, umazali skluz ze startu a pokračovali ke skruži.

S *Mexičanem* to bylo trochu veselejší. Zkoušeli jsme si ho představovat v různých polohách, takže jsme celkem rychle a přesně určili písmenka S, I a L. Marťa pak odušila rozplácnuvšího se Mexičana o zeď a měli jsme i D a O. Začali jsme zkoušet SVODIDLO, SVITIDLO a jiná DLA, až jsme ho nakonec ponechali na pozdější nudu.

Třetí šifra nám trochu zamotala hlavu. Udělali jsme si cykly, zkoušeli psát písmenka, ale celkem neúspěšně jsme pokaždé skončili u nějakého nesmyslu. Po zralé úvaze, kdy jsme si byli opravdu jistí špatným postupem, bereme náповědu a Meggy rovnou vypisuje heslo. Sice nám tam nesedí nějaké to písmenko, ale celkem rychle haluzíme heslo a přesouváme se dál.

Kluci běželi před námi, my jdeme pohodlným tempem a scházíme se na lavičce v parku, kde na nás kluci již netrpělivě čekají. Mysleli si, že než dojdeme, budou mít vyluštno a posuneme se, ale nemají *kostku*, kterou nese Marťa. Po chvíli pátrání nacházíme *Španělsko* a snažíme se přiřadit kostku, ale cestička nám končí hned po druhém přetočení. Nakonec to do ruky vezme Meggy, párkrát otočí a máme heslo. Na další šifru potřebujeme složenou rubikovku, kterou Honza bleskově skládá a běží s Palim napřed.

U *Palaty* chvíli hledáme kluky a zíráme na zamotaná kolečka. Po chvíli Meggy nachází dny v týdnu a vychází nám PATY DEN. Websystém nám pátek odmítá, tak hledáme jiné páte dny, jmenujeme dny pašijového týdne a zkoušíme vyčíst heslo. Není to TYDEN PA? Už se dohadujeme, jestli vezmeme náповědu, když nakonec Pali přichází na heslo a pokračujeme na *Petřín*.

V sadech kluci nemohli najít zadání, po přečtení upřesnitka nacházíme a přesouváme se na blízký písokovec. Kluci s Marťou si berou *včeličky*, my s Meggy bonus a zkoušíme k barvičkám přiřadit barvy z loga letošní Civilizace. Neúspěšně se s tím lopotíme, až nakonec přebíráme *včeličky*, upozorníme na

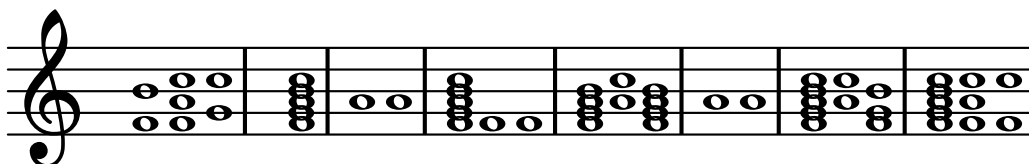
kružnice a Meggy po chvíli vyplňuje braillova písmenka. Heslo je na světě během chvíli a my upalujeme do nedalekého parku *Sacré Coeur*.

Meggy s klukama jdou napřed, my s Marťou to bereme pomaleji a v parku je pak chvíli hledáme, ale stejně přicházíme asi jen minutu po nich. V *osmisměrce* čteme odzadu rovnou *tajenku* a tak se nám moc nechce vyškrtávat. Nakonec se k tomu stejně uchylujeme, když najdeme geografii a železnici. Mezitajenka nám říká něco o použití posledních dvou. Zbývá nám ROKOKO, BROKOVNICE a JEDNOKOLEJKA, než si znovu přečteme mezitajenku. Je ROKOKO umělecký směr nebo styl? ROKOKO a BAROKO se nám všem plete. Pak zjišťujeme, že nám zbyde pouze BROKOVNICE, ale tu systém nechce. Meggy upozorní, že to, co se má vyškrtat, je vždy na jednom oku, a tak nám zbyde KROKODYL a BROKOVNICE. Hledáme mezi nimi souvislosti a zjišťujeme, že *krokovnice* nikde není, ale takový *brokodýl* je registrovaná ruská web stránka. Delší dobu se na těchto slovních spojeních neskutečně bavíme... Co takhle zkusit ALIGATOR? Je to zvíře a také zbraň (ozbrojené vozidlo). Po dalším tápání někoho napadá semafor, který kupodivu vychází, a tak se dohadujeme na zkratce na protilehlý kopec. Zkratku jsme bohužel nenašli, tak vedu já podle mapy.

Sice jdu s Meggy jako poslední, ale na místo šifry přicházím před zbytkem týmu a tak vyzvedávám nějaké *divné barvičky* a *grafy*. *Grafy* nám připomínají frekvence, ale znervózňuje nás neoznačená ypsilonová osa. Druhá půlka týmu zatím řeší *barvičky*, než si Pali všimne podobnosti s rubikovkou a součtu 28 pro každé dva protilehlé čtverce. Zjevně nám ještě něco chybí ale počet možných kombinací písmenek je malý. Po chvíli otáčení a doplňování nám vychází nějaká divná změť písmenek, než z toho vyscrablíme požadovaný CHALKOPYRIT a přesuneme se k *vysílačí*.

U *vysílače* vyzvedáváme *mentos* a tak se přesouváme na závětrnou stranu, čteme partii dámy, rozděláváme mentosky a kreslíme šachovnici. Po sledování pořadí, kdy jsme se celou dobu snažili doběhnout tým HLAVNĚ SE NEZRANIT, bereme nápovědu, která nám kromě uhodnuté dámy navíc sděluje slepce. Partii dohráváme do konce, ale najdeme jen jeden znak. Začínáme tedy znovu a postupně vypisujeme heslo. Rychle balíme a pokračujeme na další mytínu.

Už z dálky slyšíme zvuk *klarinetu*. Na místě nám org nabízí výbornou zázvorovici, já nahrávám skladbu a Meggy se uchýlí k dalšímu bonusu, který vypadá celkem triviálně. S nahanou skladbou zkusíme určovat tóny, ale mobil mi nahrávku přehrává moc slabě a ladička to nebere. Nakonec Honza s Marťou jdou sepisovat tóny ke stolku s reprákem a Meggy pokračuje v louskání *black boxů*. Po určení tónů zkusíme rozestupy, které nic nedávají. Pali si vzpomene na podobnou šifru, kde zněly akordy, které dávali grafiku. Meggy se na to podívá a hned začne kreslit grafiku. Vychází SHARE a později RESILA. Po malé úpravě dostaneme LA-RE-SI, což jsou solmizační slabiky pro nějaké divné ADH. Najednou Honza vykřikne HAD. Zadáváme a přesouváme se, ale špatným směrem, tak se musíme zase kus vracet.

Cestou pozorujeme *helikoptvoru* se světlometem a doufáme, že nejdeme k ní. Bohužel se stále blížíme a docela nás to znervózňuje, jestli náhodou nejsme hledaní, nebo někomu nepřekážíme.

Po krátkém hledání Meggy přináší šifru. Zase *barvičky*. Napadnou nás nejprve vlajky, ale vlajka s modrou, oranžovou a bílou neexistuje. Vytahujeme tedy rubikovku, Meggy si kreslí její síť na papír a zapisuje všechna slova. Postupně čteme odzadu STŘEDY a já přispívám PŘEČTI, tedy heslo PAPUČE. Zadáváme a pokračujeme tedy k *Vidouli* a já určuji cestu.

Na místě nalézáme dost týmů, kempíme na cestě a určujeme, že půjde o *politiku*. Politika jde mimo mě, tak nechávám luštění na ostatních. Celkem rychle určují osobnosti, z nichž znám sotva čtvrtinu, zbytek googlím, a určujeme politické strany. Zkusíme z toho udělat morseovku, braila i grafiku, ale nic nám nevychází. Asi po hodině bereme nápovědu, která nám potvrzuje politiky a napomáhá k binárce. Bohužel nemáme všude pětice a netušíme, kdo by tam ještě mohl být. Při dalším čtení šifry nás napadají zábavné asociace na politiky, z čehož máme srandu, avšak k řešení to nijak nevede. Pali nám usíná a tak se po další půlhodině shodujeme, že buď vezmeme nápovědu, nebo absolutku, abychom došli do cíle. Na nápovědních číslech je obsazeno, zkusíme to asi čtyřikrát, tak se uchýlíme k absolutce. Systém nám oznámí, že pokud si vezmeme absolutku, tak už nemůžeme zadávat bonusy, což probudí Paliho, který se vrhne na bonusy a Meggy se zatím snaží dovolat na nápovědu. Pali s Honzou a Meggy zatím určí transformace v *black boxech* a zadáváme znění prvního bonusu. Další bonusy zatím odolávají, ale Meggy se konečně dovolá Dominikovi, který nás utvrzuje v postupu a trpělivě opravuje jednotlivá jména, která nejsme schopni ani na třetí pokus zopakovat, jako třeba FOLDYNA. Když máme jména konečně zapsaná,

jde luštění už rychle a my se můžeme přesunout k *Cibulce*. Na rozcestí předávám poslední informace k cestě, tedy dolů, přes koleje a pak už rovně za nosem. Než stihnu uklidit mobil do kapsy, polovina týmu s Meggy v čele se vydává na opačnou stranu.

Po příchodu k *Cibulce* nacházíme Meggy s Honzou na vrcholku a Pali hledá další šifru. Přesouváme se kousek dál, kde aspoň trochu svítí sluníčko, vystřihujeme pětiúhelníčky a sestavujeme dvanáctistěn. K tomu luštíme bonusy a pomalu usínáme. *Mexičan* stále odolává, než se na něj koukne Pali s Honzou, najdou pár slovíček, která jsme už zkoušeli, než Honza s jistotou vyřkne SVIHADLO. Na otázku „Jak jsi na to přišel?“ přichází odpověď „To vidím!“ Usuzujeme, že toto je diagnóza zralá na ústav v *Bohnicích*. Pokračujeme *grafy*, ve kterých Pali vidí psací písmena a Meggy se je snaží nějak haluzit. S těmito nápady se pravděpodobně sejdeme v *Bohnicích* všichni a to hned další den. Dopíšeme si k jednotlivým grafům HESLO, ale dále již nic nevidíme. S šifrou si taky moc nevíme rady, protože permutovat 30 písmen je v tuto ranní dobu nad naše možnosti. Říkáme si tedy o první nápovědu, která nám radí poskládat dvanáctistěn, který máme již dobrou hodinu složený. Voláme tedy Lence o druhou nápovědu, která je úspěšnější a radí nám, jak dvanáctistěn číst. Po chvilce máme heslo, shodujeme se, že na bonusy už kašleme a přesouváme se k *altánu*.

U *altánu* dostáváme dva bonusy a *terč*. Máme jen hodinu na bonusy, tak se nejprve pouštíme do skládání rubikovky, kde nám opět vyjde španělská vlajka. Vytahujeme čtvrtou šifru, přikládáme a zadáváme KROSNA. Honza běží pro další zadání a s Meggy zatím hledáme osmou šifru, která by mohla mít něco společného s druhým bonusem. Čísla nám ale jdou do záporu a tak bonus odkládáme a zkoušíme štěstí na *terči*. Po marném tápání bereme nápovědu, která mluví o BAZALCE, TRPYTCE a FEDERACI. Z FEDERACE vykouzlíme BUZERACI, z BAZALKY TRVALKU a z TRPYTKY také nějaký bazmek. Honza se vrací s *panáčkama*, které zkoušíme interpretovat pro čtení i přeskakování tahů, skládáme dle návodu, ale kostku máme natočenou špatnými barvami, proto nás ani nenapadlo v tom hledat semafor, i když se čtením na zelené a červené straně jsem měla pravdu. Bonusy odkládáme těsně před limitem a voláme si o nápovědu k *terči*. Meggy chápe postup, zapisujeme písmenka a vychází nám JEZEK, HOVADO, GAUC a AHOJ. Zkoumáme, co mají tato slova společného, zkoušíme je zadat do systému, hovado nazýváme slušně ovád, ale ani to systém nebere. Nakonec Meggy trkne, že se postup zopakuje a vychází ATOM. Balíme věci a pokračujeme k *rybníku*. Zbytek týmu se vydá úplně opačným směrem, při existuje zkratka.

K *rybníku* s Martou přicházíme chvíli po zbytku týmu, který si čte zadání ve formě *tabule u oáře* a zjišťuje, že k tomu očnítu by si někteří členové zajít opravdu mohli. Po chvíli tápání a zkoušení probublávání bereme nápovědu a lopotíme se s její interpretací. Po několika chybách Meggy s Honzou najdou heslo FEJETON, které zadávám dvě minuty před koncem hry, balíme se a vyrazíme do cíle.

V cíli jsme asi deset minut po konci hry. Všude je skoro prázdné, orgové pomalu balí, Pali s Honzou *nič* kostku, než se Honza zeptá, jestli nejde rozložit elegantněji. Po mojí poznámce, že pod bílou většinou bývá šroub, se Honza pouští do hledání. Šroub nalezne pod žlutou a kostku pomalu demontuje. Kde nic tu nic. Nakonec přijde na to, že šroub je i pod modrou a hned vedle něj je lísteček s finálním heslem.

Tímto děkujeme organizátorům za fajn hru, při které jsme se velmi nasámali, zavařili si pár mozkových závitů, ušli krásných 18 km a téměř skončili v *Bohnicích*. Chválím krásná noční umístění daleko od vody a chráněná větrem a doufáme, že příští rok se polepšíme a nenecháme se zahanbit jako letos.

A jako ponaučení pro příště se ukázalo, že se vyplatí nechat Týnu navigovat a jít s ní jejím tempem než se snažit nahnat čas na přesunech. Nebo alespoň mít startovní obálku s artefaktem.

A další ponaučení: Když je heslo moc dlouhé, je třeba ho zkrátit nebo vybrat jen podstatné jméno.